

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΤΟΥ κ. ΜΠΑΜΠΗ ΑΝΝΙΝΟΥ

ΟΙ ΔΡΙΘΜΟΙ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Πρό άρμετών δεκάδων έτών, ήμεραν τινά θερινή ό λος της έν 'Ιταλίη Νεαπόλεως εφθήθη κυριολοκικώς εις αναστάσαν έξ αιτίας κάποιου έξαιρετικου συμβάντος.

Ο λαός αυτός, ό κατά βάθος άγαθός, ό όλιγαρχής και εύάγος, παρά τός θυρωβάδες έξεις του, ό άσθηματίας και φιλήθογος, κατ' έξοχην δ' εύκτιστος και προληπτικός, συνεταράχθη έξ αιτίας του παθήματος ένός δυστυχισμένου ηγχαλέου μοναχου. Άννηεν ούτος εις κάποιαν μονήν και εις την τάξιν των λεγομένων fraiti questuanti, δηλαδή των μοναχών των περιερχομένων και συναζώντων μέσα εις τό δασάκιόν των παρά των πιστών έλέη, πρό πάντων εις είδη, υπέρ των πενήτων της περιφέρειας των. Πρός τούς κληρικούς έν γένει, άλλ' ιδιαιτερώς προς τούς ήλικωμένους αυτούς μοναχούς ό λαός της Νεαπόλεως τρέφει ιδιαιτεράν εύλαβειαν και άποδοθει εις αυτούς ειδικάς τινας θαυματουργούς ιδιότητας μεταξύ των όποιων καταλέγεται και ή πρόγνωση των κερδίζοντων άριθμών του καθ' έβδομάδα έπιδορουμένου λαχειου του Κράτους. Τό λαχειον αυτό, από μακροτάτου ήδη χρόνου ύπάρχον και λειτουργούν έν 'Ιταλίη, άποτελει ένα άρκετά σοβαρόν, έν ταυτθ δέ και υπέρ πάντα άλλον σταθερόν πόρον του Κράτους, του κερδίζοντος έξ αυτού—άδαπάνης δέ σχεδόν, σημειωτέον και τούτο, και άβίαστος—έκαστοτάδως έκαστομορφήν. Πρός τούτους άποτελει θεοσύν τόσον παγκομίον εις την συνείδησιν του πλήθους, ώστε ή κατάργησις του διά λόγους ήθικούς θα έπικράσει θύελλαν δυσφορίας εις την χώραν, άντι άνακουφίσσας. Τόσον δέ ορισμένον εινε τό πάθος αυτό του παιγιδιου εις την ψυχήν του λαου, ώστε πληή των έπιστημων κυβερνητικων πρακτορέων, ύπάρχουν και τά κρυφία και λαθραίως λειτουργούντα των κερδοσκοπων ιδιωτών, εις τά όποια παίζουν ό πενήταγοι με εύτελειστάτας καταθέσεις, έπι τή βάσει πάντοτε των έκμισθουμένων άριθμών του Λαχειου του Κράτους. Ταύτα δέ, παρά την άνηγή υπό τής έξουσίας καταδίκωσιν, έξαιολουθησύν τά λειτουργούν, εις μερικώς ίδιώς μεγάλας πόλεις, και ν' άπομυζούν κέρδη άρκετά από τά πενήτοτερα βαλάντια. Διότι καθένα πλαγιά και έξοβαί ή έλπις του κέρδους, του εύκόλου και πλουσιου κέρδους και τόσον πολυ έννε έρριζωμένη ή ιδέα και ή έλπις αυτή εις τον νου έν μόνον των άπλοικων, άλλα και των νοημόνων άκόρη, ώστε ύπάρχουν και βιβλία περιέχοντα μεθόδους καθοδηγούσας εις τό ασφαλέ κέρδος. 'Υπάρχει, λόγου χάριν, ό 'Ονευροκρίτης, όστις λέγεται smorfia, και όστις δέν προλέγει γενικότητας μόνον, άλλα πρό πάντων, αναλόγως δέ των περιστάσεων του άτόμου, τούς κερδίζοντας άριθμούς του λαχειου. 'Ονευροθήτης, λόγου χάριν, θάλασσαν, ταξείδια, πλοίον ; Παίξε τούς άντιστοιχούς θαινα και θαινα άριθμούς, και θα κερδίσας. Άλλα και περιστατικά παντοία, και συμβάντα της συνήθους ζωής πραγματικά, έχουν, κατά την άνείληψιν των λα χειομένων, σχεσύν με την έκμισθωσιν των άριθμών του λαχειου. Ούτως, ή συνάντησις μετά ποικυκαρην παλαιου φίλου, έπι παραδειγματι, ή άφιξις μετά άποροσσήτου έπιστολής, τό συνουέσιον ή και ή τελευτή, γναστού προσόδοι, ή κυριακά, ή άλλο τι έκαστων δυστυχίωμα, ή και συμβάν, άνταποκρίνοντα μυστηριωδώς εις τούς παρβαλιστικούς άριθμούς του λαχειου εις κών 90 της Τόμπουλας, άναγραφομένου εις την Smorfia, τον έπιστημον Κόδιον της μαντείας, ειτε και γναστούς και παραδαδαγμένους παλαιόθεν από την λαίτην παράδοσιν.

Τό λαχειον έκμισθεται καθ' έβδομάδα εις έπτά, νομίζω, έν των κυριότερων πόλεων του 'Ιταλικου Κράτους, ήτοι εις Τορίον, Μιλάνον, Βενετίαν, Ρώμην, Νεαπολιν, Βόρην και Παλέρμον. Εις πδσων πόλιν, εις πδσων πόλην άκόμη της 'Ιταλίας, ύπάρχουν παμπληθή γραφεία—πρόσπορεια του λαχειου (Banchi di Lotto), εις τά όποια προσέρχονται όι βουλάδμενοι, καθ' όλην την έβδομάδα, και ύπαγορευουν τούς άριθμούς του θέλου να παίζουν εις τον έπι τουτέλεχος έντεταλιένον υπάλληλον, όστις καταγράφει αυτούς εις τό στέλεχος και εις τό έξ αυτού άποσπώμενον δελτίον καταβάλλουν δέ όι παίκται τό ποσόν της καταθέσεως, τό όποιον άρχίζει από του κατατάδου όρου όλίγων έκαστοσών του φράγκου και βαίνει μέχρις έκαστοτάδων και περιόδεστων άκόμη διά των βουλάδμενων. Σημειώνεται έπίσης εις τό δελτίον και όι όροι υπό τούτ

όποιους γίνεται ή κατάθεσις υπό του παίκτη, όστις δικαιούται να προσδιορίση υπό ποίους συνδυασμούς παίζει την κατάθεσιν του, εάν θα έχη δικαίωμα κέρδους αναλόγου έν της έκμισθώσεως δύο ή τριών άριθμών του δελτίου του, ή έκ του όλου αυτών. Σημειώτεον δέ ότι ό παίκτης δικαιούται να παίξη τούς άριθμούς του έπι της κληρώσεως όχι άμόνον της πόλεως της όποιος εινε κάτοικος, έτεν άνηκούσας εις την έπαρχίαν του, άλλα και οίσαδήποτε άλλης έν των άνωτέρω άναφερομένων πόλεων, ή δέ πλήρωσις ενεργείται κατά την αυτην ήμεραν και ώραν.

Την μεσημβρίαν του Σαββάτου ληγει ή έγγραφή, τά στελέχη δέ των δελτίων σφραγίζονται και φυλάσσονται. Μετά την μεσημβρίαν γίνεται ή έκμισθωσις ταυτοχρόνως εις έκάστην των εληρημένων πόλεων ένώπιον των άριθμίων άρχών, και όι κερδίζοντες άριθμοι άνακοινούνται τηλεγραφικώς έν τώ άμα εις πδσων πόλιν και κλημν του Κράτους. Οι έξαχθέντες δέ άριθμοι άνακοινούνται τηλεγραφικώς έν τώ άμα παντοχού της χώρας και άναγράφονται έπι πινακίδος, άναρτωμένης εις την θύραν έκάστου των πολυαριθμων γραφείων, δημοσιευόμενοι ταυτοχρόνως και υπό των έφημερίδων. 'Η δέ πληρωμή των κερδών γίνεται άμέσως, άμα τή έμφανισει του δελτίου του λαχειου εις τό γραφείον ένθα τούτο έξεδούθη.

Από ή τρεις ήμέρες πρό της έκμισθώσεως του λαχειου κατ' έκείνην την έβδομάδα συνέβη ένός της πόλεως τό άσθημα του μοναχου, τό όποιον προανέφερα. Γηρολόος και άσθενικός ό άτυχής αυτός, είχε συναντηθί εις άπόκοντον συνουέσιον του ύψηλοτέρου μέρους της πόλεως μετά όμάδος άνδρών του λαου, οίτινες τον παρελθόν μαζί των, του προσέφερον φαγητόν και ποτόν, τον έπεριουήθησαν παντοιοτρόπως και έν τέλει τον παρεκάλισαν να τους ύπαγορεύση μερικώς άριθμούς, διά τά τούς παίζουν εις την κατ' έκείνην την έβδομάδα γινόμενην κληρώσιν του λαχειου. 'Ο γέρον, ύψηλομυθός διά τές περιποιήσεις, ύψηλοφρονεις εις αυτούς δύο τρεις άριθμούς, οίτινες όμως δυστυχώς δέν έκληρώθησαν τούς ύψηλόφρονεις δέ άλλους κοσόν την άκόλουθον και την μεθεπομένην έβδομάδα, άλλα ούτε και αυτοί ητύχησαν. Οι άγροίκοι και δευτεράκιμονες παίκται δέν άπέδωκαν έν τή προλήψει των των άποτυχίαν εις την σύμπτωσιν, άλλ' εις την κοκήν θέλησιν του μοναχου' όθεν, διά τά τον έμψάσαν, τον έδωκεσαν, τον ένέκλεισαν εις κάποιον υπόγειον, τον υπέβαλαν εις κακώσεις, και τον άφήκαν

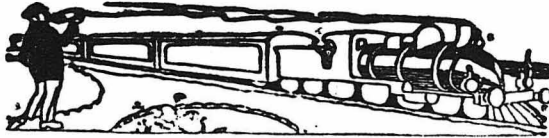

έπει καθαρώνμενον έπι τινας ήμέρας άνευ άρκετούς τροφής, και άνευ περιποιήσεως, διά τά τον έξαναγκάσσουν να τους άνακοινώσιν τούς άριθμούς τους μέλλοντας να έξαχθούν έν της κληρωσίδων. Και ύψηλόφρονεις έν νέου άλλους άριθμούς, άλλα κατά δυστυχίαν του ούτε τότε έπαληθυσαν οι προηρήσεις του. 'Εν τούτοις οι δυνάμεις του προσβύτου έξησθένουν όσημέραι έν της κακούριαις και των βασανιστηρίων, και τότε οι άπαύσιος κομποποί, φορηθέντες τάς συνουείας τον άπέλυσαν. Άλλ' ήτο άργά πλέον, διότι έξαι φθάσει ό ταλειόμορος δεσφότης εις τό τελευταιον όρον της έξανέλησεως και την επόμενην εύθύτη καθ' όσον σχεδόν ψυχοφραγών' μεταφέρθη δέ τότε μετά σπουδής υπό τούς άστυνομικούς όργανων εις τό νοσοκομείον του Σπιτότο—Σάντο, όπου όμως μετά τινας ώρας έξέπνευσε.

Συνέβη όμως έν τώ μεταξύ τούτου τό περιεργον, ότι εις των έν τή αυτη αίθούση του νοσοκομείου νοσηλευομένων άσθενών, γινώσκων έν των διηγήσεων των έφημερίδων τάς τραγικάς περιστασίας του άτυχου μοναχου, ήγέθη έπι μερικώς στυγιάς από της γειτονικής κληνης του καθ' όσον ό μοναχός έμψυχοφρόνης, και τον έκπέσσει να του ύπαγορεύση δύο ή τρεις άριθμούς έν των έκμισθουομένων μετά τρεις ήμέρας κατά την κληρωσιν της Νεαπόλεως. 'Ο δέ δυστυχής προσβύτης, διατελεθών άκόμη κατά τάς ύστάτας έπεινας στυγιάς της ζωής του υπό τον τρέμον και την άγωνίαν έν των βεινοπαθημάτων του, του έψυθύρισε τώ έντι δύο άριθμούς, και μετ' όλίγας στυγιάς έξέπνευσε.

Τό έπιστόδιον αυτό έγγνώσθη εις την πόλιν διά της έκδορομένης τότε έν Νεαπόλει κατά τάς μετμεσομήθωνας όρας έφημερίδων «Ρόμα». Και συνέβη τότε τό έξής: τό άπόγυσμα της Παροσσευής και καθ' όλην την πρωίαν του Σαββάτου από του όρθρου ήδη ό λαός της Νεαπόλεως έπικρόηκε τά πρακτορεία του Λα

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΕΝΑΣ ΠΑΛΗΟΣ ΒΟΡΟΝΩΦ

Ο γιατρός Λαλάντ που ζούσε στο Παρίσι, στην εποχή του βασιλέως Έρρίκου ογδόου, ήταν ο πιο εύθυμος τύπος του επαγγέλματός του. Οι δουλειές που έσκάρωνε σε μαρικούς πελάτες του και οι φάρμες που έπαιζε εις βάρος τους τον έκαναν τόσο περίφημο, ώστε ο βασιλεύς Έρρίκος τόν έπλεξε κοινά του ως δικτατορ βασιλικό ιατρό, μόνο και μόνο για να εύθυμη με τα όρατα άνευδοτά του.

***

Ο γιατρός Λαλάντ έλεγε μιά μέρα σ' έναν κύκλο κυριών της άριστοκρατίας, ότι βρήκε το φάρμακο που ξαναγιώνει τους άνοθους. Το έλεγε έτσι, σε άσπαστα, όταν όμως είδε μιά γηραιά κόρησα ν' ανοίγει τα μάτια της τέσσερα μόλις άκουσε για το νέο του φάρμακο, ο γιατρός έκρηξε με τη φωνή του και άρχισε να κηθαίρει με τα χυπνότερα χρώματα την έφουρσε του.

— Α, κυρίες μου, έλεγε, δεν μπορείτε να φαντασθήτε πόσο είναι άποτελεσματικό, πώς ξαναδίνει δυνάμεις, πώς εξαλείφει τα σημάδια των γερατειών, πώς άμορφώνει το πρόσωπο !...

Την άλλη μέρα ο γιατρός Λαλάντ έδэхη την έπίσημη της γηραιάς κομήσης. Έρθε τρέμοντας δλόκληρη από τη συγκίνηση της, και του έκρηξε, με χιλίες περιστροφές, να της ξαναδώσει τη νεότητά της.

— Το θέλετε λοιπόν, κυρία κόρησα ; είπε ο έξυπνος ιατρός, το θέλετε ; Πολύ καλά... Θα γίνει ή χάρι σας.

Κ' έπήγε στο ντουλάπι του δωματίου του, έπλεξε ένα μπουκάλι με καθαρό νερόκι, της το έδωσε, άφου έβραβιάθηκε ότι μέσα στο δωμάτιό του δεν υπήρχε κανένας παθρόφτης και της είπε :

— Πίστε το όλο !...

Η γηραιά κυρία έπλεξε με τρεμάμενα χέρια το θαυματουργό μπουκάλι και το άδρασε δλόκληρο.

Ο γιατρός Λαλάντ έκτύπησε τότε, δήθεν τυχαίως, το πόδι του στην πόρτα και σε λίγο ένας νεαρός μαρχίσιος έμπηκε στο δωμάτιο.

— Καλημέρα, γιατρέ ! έφώναξε εύθυμα. Και γυρίζοντας προς τη γηραιά κόρησα ύποκλήθηκε με σεβασμό, και είπε :— Ω δεσποινίς !...

Η έξηνητάρα κόρησα, όταν άκουσε να την όνομάζουν δεσποινίδα, έκόνεψε να τρελλαθή από τη χαρά της. Έπί τέλους ;... Έπί τέλους είχε νικήση τα γερατεία. Είχε γίνει νέα και όφραία δεσποινίς !

Ενώτερας γύρω της, μήπως τα μάτια της συναντήσουν κανένα καθρέφτη, ή τουλάχιστον κάτι που να μοιρή όμοιοδότητα να της δείξη τη μαρνή μεταβολή που έγινε στο πρόσωπό της. Και έπειδή τίποτα τέτοιο δεν υπήρχε μέσα στο δωμάτιο, άνυπομονη να βρεθή στο δρόμο, έπληρωσε ήγγεμονικά το γιατρό και έφυγε κανεβαίνοντας τέσσερα-τέσσερα τα σκαλιά.

Όταν ή πόρτα έκλεισε πίσω της, ο γιατρός και ο μαρχίσιος— ύπληρέτης του έδωσαν στα γέλια... Και ή κόρησα ; Γύρισε σπιτι της, κυτάχησε στον καθρέφτη, είδε ότι είχε μείνει γρηά, όπως και πρώτα, κ' έλιποθύησε !

Χειού' διότι όλοι, από του εύπορτερου άριστοκράτου, μέχρι του τελευταίου χειρόνακτος, έπαιξαν τους δύο προφτευθέντες ύπό του μαρτυρήσαντος μοναχού άρθ.ούς, ύπέκρινες όλοι εις την γενική έπικρατούσαν πρόληψη.

Συνέβη δε άκόμη και το πλέον περίεργον και θαυμαστόν, ότι οι δύο μοιραίοι άρθίμοι έξήλθον τω όνει της κληρονομίας ! Όχι μόνον δε τούτο συνέβη, αλλά και δύο άλλοι άκόμη άριθμοί έκληρωθήσαν, ότινες, σύμφωνα με τους κανόνες της Σολομωνικής των λαχειομανθών, άντεταύχουν εις τα περιστατικά του δράματος, όσον «μοναχός», «νοσοκομείον», «θάνατος» κλπ. Τα ταμεία του μυθρηνημού λαχείου άπεσταγγίσθησαν κατ' έπεινας τας ήμέρας, άδραση δε να ζητηθών τηλεγραφικώς γενναία ή του Κέντρου χρηματικά έμβάσματα, δια να έξοφληθών τ' άναριθμητα κέρδη.

Την ήμέραν έκείνην την δαημόνητον και την έπαύριον Κυριακήν, ο άφελος και φιλόδοτος λαός της Νεοπόλεως έάρτασε με δλην του την φυσικήν ζωρότητα και θαρραδών εύθυμιαν το εύτυχες γεγονός. Δέν ύστερήησε δε καθόλου κατ' αυτό το και ή ίδιή μας νεανική ήμάς, ή άποτελουμένη κυρίως εις φοιτητών έξ 'Ελλάδος, κατ' εύτυχή δε σύμπτωσην, γνωσίσιους, συμμοθητάς και φίλους από παιδικής ήλικίας.

Όσα πάντες ηφάρανθησαν χάρις εις ; τον δόμοιον γέγοντα μοναχόν, όστις έκρησε και άπερίσως τραγική λιμώττων, ένω δια του θανάτου του γένετο πρόβλεπον εύτυχίας εις τους άλλους. Είηεν ή αιώνια άδικία του κόσμου τούτου, την όποιαν διετύπησεν ο Βιργίλιος με το περίφημον ρητόν του ήμισαχίου του : Sic vos, non vobis !...

Μπάμπης Άννινος

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ, ΔΙΑΛΟΓΟΙ, ΚΟΥΣΚΟΥΣΟΥΡΙΕΣ

(Από τα σατιρικά φύλλα δλου του κόσμου)

— Κύρια, έπαθήσατε το πόδι της γυναίκας μου και είμαι ύποχρεωμένος να σας ζητήσω ίκανοποίησι.

— Άς διακανονίσουμε το ζήτημα, φιλικώς κύρια. Έδώ δίπλα μου κάθεται ή πεθερά μου. Πατήστε της και σας το πόδι και θα είμαστε ίσα !

***

— Μανώλη, είπε ο παπάς στον κανδηλανάφτη, σήμερα πρέπει να βγάλουμε δίσκο στην έκκλησία, πριν να κηρξώ τον λόγον του Θεού.

— Άλήθεια, δέσποτα ;

— Ναι, γιατί πρόκειται να μιλήσω περί...οικονομίας !

***

— Άκου γυναίκα...Σου το λέω για τελευταία φορά. Σου άπαγορεύω να κυτάχης κάθε γαϊδαρο που συναντούμε στο δρόμο. Έμένα γιατί μ' έχεις δίπλα σου !...

***

— Μουπάτε ότι ο φίλος σας κάνει ένα μακρονύ ταξείδι, για την ύγεια του...Μά τι έσαι ;

— Έργάσθημε πολύ για ν' άποκτήση... τα χρήματα του ταξείδιού κ' έπαθε ύπερκόποι !...

***

— Είσαι ένας άντρας, που δεν άξίζει ούτε μιά πεντάρα !

— Και να σκεφθή πανεις ότι είσαι...το έτερον ήμισό μου !...

***

— Άκόμη όνειρευθήκα ότι μου έδρασε ένα θαυμάσιο δώρον. Τι σημαίνει ;

— Σημαίνει ότι...όνειρευθήκατε !

***

— Πρό ήμερών ο άδερφό μου, άγόρασε από το κατάστημα σας ένα αυτοκίνητο, ύπό τον όρον όμως άποιοδότησε σπάσιμε συνέβαλε θα ήτανε εις βάρος μου και θα του δίνετε τα άνταλλακτικά.

— Μάλιστα, λοιπόν ;

— Ηρθα να μου δώσετε μιά δοντοστοιχία, ένα χέρι και ένα ψαθάκι !

***

Η μαμαριέρα του ξενοδοχείου στον πελάτη :

— Θέλετε να σας φέρω το πρόγευμα ; Πεινάτε ;

— Έλάτε χωρίς το πρόγευμα, δεν πεινώ έχω μόνον...δρεξί !...

***

Έκεινος διαβάζει στην έφημερίδα ότι με το φίλημα μπορούν να μεταδοθών πολλά βλαβερά μικρόβια, και λέγει σ' έκεινη :

— Σοφία, νομίζεις και σύ, ότι το φίλημα είναι έπιανιδνυον ;

— Άφου είμαστε μόνον μας...όχι !...

***

Η μαμά πρόκειται να πάη με τον μπαμπά, για μερικές ήμέρες στο λουτρό. Τη στιγμή που πρόκειται να κινήσουν ρωτάει το παιδάκι τους :

— Πες μας Μπάμπη, όταν λείπουμε θέλεις να κοιμάσαι μόνος ή με την κυβερνάντα ;

Ο Μπάμπη απάντησε λίγο και έπειτα γυρίζοντας προς τον μπαμπά του τον ρωτάει :

— Τι θα έστανε έσύ, μπαμπά ;

***

Και τι έγιναν τα έπιπλα του διαλυθέντος Συλλόγου σας ;

— Όσα δεν έφαγε ο σκόρος τα... φάγαμε έμεις !...

***

Μιά κυρία σ' έναν άτύπαντρο κύριο :

— Εάν παντρευθώ θα πάρω έναν έξυπνο άντρα.

— Κυρία μου, οι έξυπνοι άνδρες δεν παντρεύονται κατέ !...

***

Στο θέατρο ένός χωριού.

Ο Διευθυντής στον ήθοποιό :

— Κράμπη, που ήσουν τόση ώρα ;

— Πήγα ν' αγοράσω ένα ζευγάρι άκουούργα παπούτσια.

— Γράψτε τότε στο πρόγραμμα της άκουεματινης παραστάσεως : «άπορη ένταλώς νέα κουστομία !...»